

[Knud Kristensen.]

tions Udtalelser. Jeg vil henstille til Tingets ærede Medlemmer selv at læse disse Udtalelser, og de vil da se, at denne Organisations Udtalelser i et og alt gaar ud paa en Tilslutning til disse Lovbestemmelser og den Hensigt, der ligger deri.

Men foruden disse er der jo Handelsforeningen og Dampskibsrederforeningen. Den ærede Ordfører siger, at „Skibsfarten“ har taget afgørende Afstand fra Forslaget. Det er nu ikke rigtigt; den ærede Ordfører har draget ud af Skrivelsen, hvad han har Brug for, og han har kun taget det sidste Punktum i Dansk Dampskibsrederforenings Besvarelse, men jeg maa maaske have Lov at citere ogsaa det næstsidste Punktum — deraf vil det fremgaa; at det aldeles ikke tager Afstand fra Forslaget, de siger nemlig:

„Loven kan muligvis være ønskelig for Virksomheder og Sammenslutninger, hvis Virksomhedsomraade falder indenfor Landets Grænser, og hvor der maaske kan være Anledning til under en eller anden Form at begrænse Adgangen til ved Prisaftaler, Boycotning eller paa anden Maade i urimelig Grad at fordyre Levevilkaarene for Landets Befolkning.“

Der siges det jo netop, at det er muligt, at det kan være til Gavn indenfor Landets Grænser; men dernæst siger de — det er det; det ærede Medlem har citeret —, at for *Skibsfarten* er det unødvendigt, for der træffes saadanne Aftaler ikke, men dette kan sandelig ikke anføres som en Modstand, idet de netop siger: vi har ingen Brug for saadanne Bestemmelser, for vi foretager ikke noget saadant, men det er muligt, at det er ønskeligt indenfor andre Virksomheder. Det kalder den ærede Ordfører for en skarp Udtalelse imod Forslaget! Det er jo nærmest en Indrømmelse af, at det er muligt, at Loven paa andre Omraader kan være paakrævet.

Og naar vi saa ser paa, hvad Formanden for Provinshandelskammeret, Hr. Konsul Cloos, har svaret, saa maa jeg rent ud sige, at den Citering, som den ærede Ordfører her stillede op, er intet mindre end falsk. Den ærede Ordfører giver nemlig Udtryk for . . . (Afbrydelse: Maa vi høre den!). Ja, vi skal høre den citeret i sin Helhed. Den ærede Ordfører citerede:

„vi finder, at dette Princip er meget vanskeligt at udforme i Lovsform, og hvorledes den foreliggende Bestemmelse vil virke i Praksis, forekommer os uoverskueligt; men i hvert Fald vil den sikkert virke ulige til forskellige Sider. Da

det af en nylig afsagt Højesteretsdom (Kolindsundsagen), fremgaaer, at det allerede med de nugældende Retsregler er muligt at sætte Bom for Overgreb paa dette Omraade, forekommer det os ikke at være paakrævet at forsøge at give nye Lovregler om disse Forhold.“

Det er det ærede Medlems Citat, men skal vi nu ikke se paa, hvad de selv har skrevet. Man vil da se, at det ærede Medlem er begyndt midt i en Sætning, medens netop det, der staar foran, i høj Grad afsvækker det, det ærede Medlem her vil lægge dem i Munden. Det drejer sig altsaa om Spørgsmaalet om, hvordan man mener, dette Lovforslag vil virke, og derpaa svarer de:

„Idet vi herved mener at have besvaret de i Ministeriets Skrivelse opførte første 3 Spørgsmaal, skal vi angaaende Spørgsmaal 4 (Lovforslagets § 3) bemærke, at vi kan sympatisere med det til Grund for denne Bestemmelse liggende Princip.“, og saa kommer det andet. Denne Begyndelse har det ærede Medlem ikke Brug for, og derfor bryder han ind midt i en Sætning og giver det Udseende af, at det er hele Udtalelsen, og det er det, jeg stempler som et falsk Citat.

Det er den Maade, det ærede Medlem ønsker at oplyse Tinget om, hvordan disse Organisationer har svaret. Han tager det, der passer ham, men det, som giver Udtalelsen en ganske anden Mening, lader han være at citere. Derfor henstiller jeg til Tingets Medlemmer at gaa hans Betænkning og hans Citater igennem med al mulig Kritik og saa læse selve Besvarelserne. De vil da faa et mere korrekt og mere oplysende Billede af de forskellige Organisationers Stilling, end man faar ved at læse det ærede Medlems Citater igennem.

Jeg tror nok, det er uden Sidestykke, at man i en Betænkning citerer Besvarelser paa den Maade. Men jeg har endnu ikke nævnt det værste. Det ærede Medlem skriver i Betænkningen:

„Hr. Ingeniør J. P. Arnfred har paa Andelsudvalgets Vegne henstillet at fritage Andelsforeningerne for Lovens Straffebestemmelser. Dette Forslag lyder saaledes:“

Det er fuldkommen Usandhed. Det har de slet ikke henstillet, aldeles ikke, Straffebestemmelserne findes i § 3, og det, der her er Tale om, er § 1, hvor der slet ingen Straf er . . . (Afbrydelse: Jo) . . . Nej, slet ingen Straf, der er blot noget om, at de er ugyldige. Og her er slet ikke Tale om, at Andelsudvalget ikke tiltræder. Det tiltræder hele